

6) Zarzut szósty, dotyczący oczywistego błędu w obliczeniach przy ustaleniu kwot należnych skarżącej.

— W tym względzie skarżąca podnosi, że obliczenia dokonane przez Komisję dla celów potrącenia również okazują błędne. W rzeczywistości także przy zastosowaniu jednolitej stawki w odniesieniu do programu „Marie Curie” rachunki okazują się niespójne.

Skarga wniesiona w dniu 23 stycznia 2013 r. — Meta Group przeciwko Komisji

(Sprawa T-35/13)

(2013/C 79/49)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Meta Group (Rzym, Włochy) (przedstawiciele: A. Bartolini, V. Colcelli i A. Formica, avvocati)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o stwierdzenie nieważności:

— noty D.G. Budget execution (general budget and EDF) Komisji Europejskiej z dnia 12 listopada 2012 r., której przedmiotem jest „Zapłata w drodze potrącenia wierzytelności wobec Komisji”, w której Komisja powiadomiła skarżącą o potrąceniu wierzytelności w kwocie 69 061,80 EUR żądanej przez spółkę Meta Group od Komisji w związku z umową Take-it-Up (nr 245637) z analogiczną należnością, zgodnie z Debit Note nr 32412078833;

— noty D.G. Budget execution (general budget and EDF) Komisji Europejskiej z dnia 21 listopada 2012 r. Prot. N. 1380282, której przedmiotem jest potrącenie wierzytelności w kwocie 16 772,36 EUR żądanej przez spółkę Meta Group od Komisji w związku z umową BCreative (nr 245599), z analogiczną należnością, zgodnie z Debit Note nr 32412078833;

— noty D.G. Budget execution (general budget and EDF) Komisji Europejskiej z dnia 21 listopada 2012 r. Prot. Nr 1380323, której przedmiotem jest potrącenie wierzytelności w kwocie 16 772,36 EUR żądanej przez spółkę Meta Group od Komisji w związku z umową BCreative z analogiczną należnością w tej samej wysokości;

— noty D.G. Budget execution (general budget and EDF) Komisji Europejskiej z dnia 22 listopada 2012 r. Prot n. 1387638, której przedmiotem jest potrącenie wierzytelności w kwocie 220 518,25 EUR żądanej przez spółkę Meta Group od Komisji w związku z umowami Take-it-Up (nr 245637) ed Ecolink+ (nr 256224) z kwotą 209 108,92 EUR, zgodnie z Debit Note nr 32412078833,

a w konsekwencji:

— nakazanie administracji zapłaty na rzecz skarżącej kwoty 424 787,9 EUR wraz z odsetkami za zwłokę;

— nakazanie administracji naprawienia spowodowanej przez nią szkody poniesionej przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są podobne do podniesionych w sprawie T-34/13.

Skarga wniesiona w dniu 21 stycznia 2013 r. — Erreà Sport przeciwko OHIM — Facchinelli (ANTONIO BACIONE)

(Sprawa T-36/13)

(2013/C 79/50)

Język skargi: włoski

Strony

Strona skarżąca: Erreà Sport SpA (Torre, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci D. Caneva i G. Fucci)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą był również: Antonio Facchinelli (Dalang, Chiny)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 24 października 2012 r. w sprawie R 1561/2011-1 i odrzucenie opublikowanego w *Dzienniku Wspólnotowych Znaków Towarowych* nr 117/2010 zgłoszenia Antonia Facchinelliego dla wszystkich towarów;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Antonio Facchinelli

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy zawierający elementy słowne „ANTONIO BACIONE” dla towarów z klas 3, 14, 18 i 25 — zgłoszenie nr 9056037.

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Graficzny znak towarowy zawierający element słowny „erreà” i graficzny znak towarowy z nachodzącymi na siebie rombami dla towarów z klas 3, 9, 14, 16, 18, 25, 28, 35 i 41.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty:

— Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009;

— Naruszenie art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 28 stycznia 2013 r. — 1. gwarantowana przeciwko Komisji

(Sprawa T-42/13)

(2013/C 79/51)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: 1. garantovaná a.s. (Bratysława, Słowacja) (przedstawiciele: M. Powell, solicitor; G. Forwood, barrister; M. Staroň i P. Hodál, lawyers)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— Stwierdzenie nieważności pisma Komisji z dnia 21 grudnia 2012 r. w sprawie COMP/39.396 — węgiel wapnia, w zakresie, w którym:

— zastosowano stawkę 4.5% do okresów, w których Sąd i) zawiesił zastosowanie art. 2 decyzji Komisji C(2009) 5791 wersja ostateczna z dnia 22 lipca 2009 r. w sprawie COMP/39.396 — Węgiel wapnia i odczynniki na bazie magnezu przeznaczone dla sektora stalowego i gazowego w zakresie dotyczącym skarżącej oraz ii) zawiesił obowiązek przedłożenia przez skarżącą gwarancji bankowej celem uniknięcia natychmiastowego pobrania grzywny nałożonej na mocy art. 2 owej decyzji;

— określono kwotę pozostałą do zapłaty w dniu 25 stycznia 2013 r. obejmującą grzywnę oraz odsetki za zwłokę w wysokości 20 293 586,60 EUR;

— informuje, że do dnia 25 stycznia 2013 r. skarżąca ma obowiązek wstępnie uiścić kwotę 20 293 586,60 EUR albo przedłożyć akceptowalną gwarancję finansową obejmującą ową kwotę.

— Obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1) Zarzut pierwszy dotyczący braku jakiegokolwiek podstawy prawnej nałożenia odsetek za okres objęty decyzją w przedmiocie środków tymczasowych, w związku z tym, że decyzja w przedmiocie środków tymczasowych z dnia 20 października 2009 r. zawiesiła stosowanie art. 2 decyzji C(2009) 5791 w zakresie dotyczącym skarżącej. Grzywna jako taka nie stała się „należna” w rozumieniu art. 79 lit. c) zasad wykonania⁽¹⁾. Zgodnie z zasadą *accessorium sequitur principale* odsetki związane z grzywną mogą zostać naliczane dopiero z chwilą, z którą grzywna staje się należna.

2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia uzasadnionych oczekiwań skarżącej w związku z zastosowaniem w okresie objętym decyzją w przedmiocie środków tymczasowych karnych odsetek za zwłokę w wysokości 4.5%, jako że decyzja w przedmiocie środków tymczasowych z dnia 2 marca 2011 r. zawiesiła obowiązek przedłożenia przez skarżącą gwarancji bankowej celem uniknięcia natychmiastowego pobrania grzywny nałożonej na mocy art. 2 owej decyzji C(2009) 5791. Stawiało to skarżącą w takiej samej sytuacji, w jakiej znajdowałaby się, gdyby przedłożyła gwarancję bankową. Skarżąca miała zatem prawo do oparcia się na uzasadnionych oczekiwaniach wzbudzonych pismem Komisji z dnia 24 lipca 2009 r. informującym o decyzji C(2009) 5791, że odsetki związane z grzywną będą naliczane wedle stawki określonej w art. 86 ust. 5 zasad wykonania.

3) Zarzut trzeci dotyczący pozbawienia środków tymczasowych skuteczności poprzez zastosowanie karnych odsetek za zwłokę w wysokości 4.5% do okresów objętych decyzją w przedmiocie środków tymczasowych, ponieważ ratio legis dwóch stawek określonych w art. 86 ust. 2 lit. b) i art. 86 ust. 5 zasad wykonania leży w nakłanianiu przedsiębiorstw do przedłożenia gwarancji bankowych oraz, z drugiej strony w karaniu za odmowę uiszczenia grzywny w chwili, gdy staje się wymagalna lub za odmowę przedłożenia właściwej gwarancji bankowej. Skarżąca nie powinna być karana poprzez nałożenie karnej stawki odsetek za brak przedłożenia gwarancji bankowej w okolicznościach gdy i) Sąd zawiesił stosowanie grzywny oraz ii) orzekł, że przedłożenie gwarancji bankowej było dla skarżącej obiektywnie niemożliwe.